

Kærnestykker i den, og naar jeg ser ud over det konservative Folkepartis Bænke, saa ser jeg ogsaa saadant et Kærnestykke derinde midt i den bævrende Gelè. Det er den Bænk, hvorpaa det ærede Medlem Hr. Korsgaard har sat sig paa højre Fløj — ellers tror jeg, han sidder paa venstre Fløj, i hvert Fald sidder det ærede Medlem Hr. Drachmann dér. Det er den Bænk, jeg vil kalde Missionsbænken. (Afbrydelse: Den er længere tilbage). Naa, er den det, ja, saa staar den lidt tom i Dag. Det er den Bænk, hvor jeg har lagt Mærke til, at ved visse Afstemninger 4 rejser sig som efter en Snor: det ærede Medlem Hr. Fibiger, det ærede Medlem Hr. Vesterager, det ærede Medlem Hr. Krohn og det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt — nu ser jeg ham dernede.

Disse 4 Medlemmer har flere Meningsfæller rundt omkring, men de har fundet hinanden paa samme Bænk som gode Sidekammerater, og deres politiske Holdning tager man aldrig fejl af. Det Stykke Aal, det er Kærnestykket, det sorte Omrids kan man skimte gennem den bævrende, lidt mudrede Gelè. Hvis der var Retfærdighed til, hvis alt traadte lige saa klart frem fra denne Talerstol, som det gør nede i Tinget, burde det ikke være det ærede Medlem Hr. Drachmann, der stod som Ordfører for dette Lovforslag, det burde være Missionssekretær — om Forladelse, det ærede Medlem Hr. Krohn, det burde ikke være det ærede Medlem Hr. Korsgaard, der kom til at staa som Højres Ordfører for Restaurationsskatten og Chokoladeskatten, det burde være det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt, thi saa var alting stillet paa sin rette Plads, saa vilde Vælgerne i endnu højere Grad forstaa, hvorledes Landet ligger politisk, end de forstaa i Øjeblikket. Det er desværre ikke en storindustriell Fløj, der er Centrum i det konservative Parti, det er Missionsbænken. Dér er Kærnen, dér er det faste Sted, om den grupperer alt det andet sig. Og jeg misunder ikke det ærede Medlem Hr. Korsgaard eller det ærede Medlem Hr. Drachmann Rollen som Geleen, der dækker lidt over disse Aalestykker.

Jeg forstaaer det ærede Medlem Hr. Holstein, jeg forstaaer, at han begynder at føle sig lidt ubehagelig berørt af Selskabet, af hele Stillingen, jeg forstaaer, at han gaar omkring og brummer ligesom Leporello: Fanden være Tjener mer! Det er svært at udholde den Rolle altfor længe, særlig naturligvis for en Mand af det ærede Medlems Livsstilling, den Rolle passer bedre for en Sekretær som det ærede Medlem Hr.

Drachmann, enten nu Sekretæren optræder som stum Person eller som Sprechstallmeister, eller hvilken Rolle man nu fra Missionsgruppen i Partiet tildeler ham. Der var nogen, der ventede sig en Del af det ærede Medlem Hr. Drachmanns Virksomhed her paa Rigsdagen, hans Arbejde i Udvalgene, der var nogen, der mente, at en Mand, der som Sekretær var knyttet saa nær til vor Industri, ogsaa skulde gøre et Stykke Arbejde for den. Nu har vi altsaa et halvt Aars Tid at se tilbage paa, men det er efter min Mening blevet til nogle letløbende Talemaader fra denne Stol, ellers har jeg ikke mærket til noget Arbejde fra det ærede Medlems Side for at fremme Interesser, der kunde være til Fordel og Udvikling for vort Erhvervsliv.

Man ved nu ikke, hvor mange Medlemmer det ærede Medlem Hr. Holstein faar med sig, hvor mange der er trætte af Tjenerrollen, hvor mange der atter kunde tænke sig et konservativt Parti, der optraadte suverænt, som Herrer, ikke som Tjenere, optraadte saaledes, som det ærede Medlem Hr. Holstein udtalte Ønske om: frit til alle Sider, som snart kunde gaa med Regeringen, snart imod den. Stillingen er den i Øjeblikket, at hvis 4 Medlemmer følger det ærede Medlem Hr. Holstein i visse højvigtige Sager, saa ligger Regeringsflertallet der, saa er Regeringskoalitionen brudt, saa er intet andet tilbage end at appellere til Vælgerne. Nu faar vi se, hvor mange der følger det ærede Medlem — eller om han følger sig selv! For vi har jo ved adskillige Lejligheder set, at det ærede Medlem har været stærkt fremme paa et vist Tidspunkt og holdt sig stærkt tilbage ikke saa lang Tid derefter. — Det ærede Medlem ryster paa Hovedet, her staar han altsaa fast. Hvis kun 4 Medlemmer følger ham i Militærspørgsmaalet, er denne Regerings Tid forbi. Og dette vil have stor Betydning for mange andre Sager, det vil have stor Betydning for hele vort Erhvervsliv. Vi maa nu med en vis Interesse afvente, hvorledes det vil gaa, der er vel intet Haab i denne Sag, men nu faar vi se ved Afstemningen.

Vi fra vor Side kan i hvert Fald kun tage det Parti, vi har taget, og som jeg her paa ny betoner: Vi kan ikke gaa med til at give denne Regering et halvt Hundrede Millioner Kroner i indirekte Skatter, som vil være i høj Grad generende for hele vort Erhvervsliv, og som vil vedligeholde Uroen og Usikkerheden i endnu et Aars Tid. Vi kan ikke gaa med til at give denne Regering Respit endnu et Aar, vi maa overlade Ansvaret herfor til Regeringspartiet i snævrere For-